

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ ТА МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

**БОГДАНОВИЧ О.А., СТ. ВИКЛАДАЧ,
ШАКУН В.Ю., ЛЕПЬОХІН Д.В., СТУДЕНТИ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Сільське господарство є однією з основних галузей народного господарства, оскільки виробництво продуктів харчування – це стратегічна умова життя та розвитку всього населення країни. Водночас воно є сировинною базою легкої та харчової промисловості. Чорноземні ґрунти і сприятливий клімат, велика густота населення, землеробські навички, які здавна склалися, зручне економіко-географічне положення зробили рослинництво базовою галуззю сільського господарства. Також досить важливою є галузь тваринництва, яка зараз функціонує в Україні не досить ефективно.

Серед основних проблем і тенденцій, які торкнулися вітчизняного сільськогосподарської галузі виділяють такі:

1) техніко-технологічна база України в с.-г. є дуже застарілою і працює ще з Радянських часів. Вітчизняна машинобудівна промисловість, що нараховує майже півтори сотні розрізаних підприємств, не модернізована, оснащена технічно застарілим устаткуванням, технологічно відстала: зношеність технологічного устаткування досягає 70-80 %, його середній вік – 30-35 років, а самі технології виробництва машин – жорсткі;

2) відбувається процес «старіння» с.-г. кадрів. Молоде покоління все частіше іммігрує у великі міста, де є всі умови для навчання та праці, цікавого відпочинку, через що частина кваліфікованих конструкторських, інженерно-технічних і робочих кадрів вже вважається втраченою;

3) значна частина с.-г. продукції не знаходить збуту внаслідок пасивності споживчої кооперації, вкрай повільного становлення с.-г. обслуговуючих кооперативів і кредитних спілок на селі;

4) умови використання с.-г. угідь не покращує ситуації. Більша частина чорноземів вже виснажені, вони втрачають свою продуктивність через недотримання правил обробки землі. Ґрунти не підтримуються добривами та іншими корисними елементами. А вміст гумусу зменшується з кожним роком;

5) через розвиненість корупції, хабарництва, нестабільність

політичної та економічної ситуації в країні, недостатній розвиток фінансової системи держави та труднощі в роботі із вітчизняними партнерами, потік іноземних інвестицій, а особливо в с.-г. майже відсутній.

- б) регіональна диспропорція сільського виробництва;
- в) низькі ціни на сільськогосподарську продукцію.

Оскільки сільськогосподарське виробництво має переважно сезонний характер, то нормальне функціонування галузі вимагає раціонального й обґрунтованого співвідношення між власними та залученими коштами. Тому зростає необхідність пошуку зовнішніх джерел, найбільш розповсюдженим серед яких є кредити.

Банківські позики допомагають розвиватися промисловості, малому підприємству та сільському господарству але для забезпечення сталого розвитку потрібні передусім середньо- та довгострокові кредити. Короткострокове кредитування розв'язує проблему отримання відповідних ресурсів для проведення польових робіт, а довгострокове кредитування є передумовою розширення та оновлення виробничих фондів.

Основним шляхом вирішення проблем у сфері сільського господарства є здійснення радикальних реформ у сфері даної галузі з боку держави. Для цього повинна бути більш детально розроблена і, нарешті, реалізована реформа в сфері АПК.

Однією з ключових цілей розвитку механізму міжнародної економічної діяльності України є оптимізація харчового виробництва, його максимізація інтенсивними засобами. Це завдання має для України не тільки експортне, а й загально соціальне значення – адже значний відсоток населення держави зайнятий або безпосередньо в сільському виробництві, або в галузі перероблення продукції рослинництва та тваринництва.

Ураховуючи світовий досвід господарювання на селі, доцільним є запозичення сучасних форм господарювання, але за умови їхньої адаптації до вітчизняних реалій.

Здійснення аграрної реформи в Україні повинно бути спрямоване на створення економічно ефективного агропромислового виробництва, поглиблення ступеня переробки та покращання зберігання сільськогосподарської продукції.

З цією метою в програмних документах з проведення аграрної реформи передбачається:

– формування ринку землі та нерухомості, запровадження системи іпотечного кредитування сільськогосподарських товаровиробників;

- фінансування організаційних заходів щодо здійснення аграрної реформи на регіональному рівні, післяприватизаційна підтримка розвитку реформованих господарств, створення спеціалізованої консалтингової інфраструктури з інформаційного забезпечення;
- розвиток мережі інфраструктури сервісного обслуговування, заготівель, оптової торгівлі;
- формування ринків матеріальних ресурсів і капіталу;
- ефективне використання наявного земельного фонду;
- реформування соціальної сфери села та розбудови її інфраструктури.

Література.

1. Буздалов І.М. Забезпечити пріоритет сільського розвитку / І. Буздалов // АПК: економіка, управління. – 2011. – № 7. – С. 13-23.
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. РПС і Регіональна економіка: [навчально-методичний посібник] / О.М. Петрига – К.: ДП «Вид. дім «Персонал»», 2009. – 302 с.
4. Оганян Г.А. Політична економія: [навчальний посібник] / Г.А. Оганян. – К.: МАУП, 2003. – 233 с.
5. Хвесик М.А. Розміщення продуктивних сил та регіональна економіка: [навчальний посібник] / М.А. Хвесик, Л.М. Горбач, П.П. Пастушенко. – К.: «Кондор», 2004. – 226-227 с.

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАПРОВАДЖЕННЯ РЕСУРСОЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ ВИРОБНИЦТВА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР

**ГОНЧАРЕНКО С.І., ЗДОБУВАЧ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

На сучасному етапі глобальної конкуренції для технологічно відсталих країн не має шансів досягти високого рівня споживання, а отже і високого рівня життя та соціальних стандартів. Нажаль до таких країн належить і Україна, яка не відповідає вимогам постіндустріального етапу економічного розвитку [4].

* Науковий керівник: Мазнев Г. Є., к.т.н., професор